

Херминовата научна дейност бѣ призната и оценена не само въ България. За неговитѣ трудове, той бѣ избранъ за действителенъ членъ на Природоизпитателното Д-во въ Петербургъ, на Германския Археологически Институтъ въ Берлинъ, Римъ и Атина, на Императорското общество за История и древностъ въ Одеса, на Виенския Археологически Институтъ и за почетенъ членъ на Музея въ родния му градъ Високо Мито. Съ създаването на Българския Археологически Институтъ, Шкорпилъ бѣ провъзгласенъ и за неговъ членъ.

Но Херминъ бѣ не само човекъ на науката. Той бѣ и неинъ най-ревностенъ популяризаторъ и въ това отношение, той нѣма съперникъ. Никой въ България не е могълъ тъй дълго време, тъй търпеливо и тъй майсторски да умѣе да завладѣва своитѣ четци съ застѣпванитѣ отъ него научни дисциплини. Книгитѣ на Хермина, третиращи чисто научни въпроси, сж написани картинно, ясно увлекателно и затова, винаги сж имали четци изъ всички слоеве на обществото, което се е отразявало твърде благотворно върху повдигането на общия културенъ уровень и е повлияло за създаването на траенъ интересъ у единъ широкъ кръгъ хора къмъ археологията и естественитѣ науки. Една отъ най-любимитѣ теми въ неговитѣ книги е въпроса за създаването на сбирки и музеи. На тази идея той се явява най-ревностния апостолъ изъ всички градове на България, кждето е билъ — а той е билъ навсѣкжде, и на нея той посветява най-голѣмата частъ отъ своя животъ.

Още въ първата своя книга (Природни Богатства), Херминъ изтъква нуждата отъ сбирки или музеи, които еднички, споредъ него, могатъ да спасятъ отъ разрушение много ценности и да създадатъ желанія и интересъ за изучаване на страната. Особено той се е стремилъ да заинтересува гражданството съ създаването на сбирки музеи чрезъ дружества, наречени Археологически. Тукъ трѣбва да подчертаемъ, че Херминъ Шкорпилъ е първиятъ апостолъ на идеята за създаването на Археологични Д-ва у насъ. Тази идея той непрестанно и ревностно популяризира въ своитѣ съчинения и особно, съ своето живо слово, което увличаше и завладѣваше. Навсѣкжде кждето е билъ и кждето е оставалъ за известно време, благодарение на своя общителенъ характеръ, той е могълъ да намери последователи и сътрудници за своята идея.

Още въ 1884 г. — третата година отъ неговото престояване въ България, той успѣва да основе Музей въ Сливенъ, който почва бързо да се развива, обаче, следъ заминаването на Хермина отъ този градъ, въодушевлението срѣдъ гражданството ослабва, интереса постепенно замира и сбирката — Музей се забравя. Херминъ не се отчайва отъ несполучливия опитъ въ Сливенъ и ний го виждаме да основава Природоизпитателно Д-во и Музей въ 1902 г. и въ гр. Русе. Обаче, и тукъ, живота на Музея и Д-вото изглежда да е билъ силно свързанъ съ неговата личностъ, защото следъ премѣстването му въ 1904 г., Д-ството заглѣхва и събранитѣ предмети биватъ запратени на тавана на гимназията. Едва преди три години русенскитѣ учители отново подеха него-